

GÖMÖRI GYÖRGY

Elkésett tisztelgés

Baka Istvánnak

csak egyszer láttalak amikor zalánnal
leментünk szegedre majd a kincs-
keresőben közölteд versemet
s most 47 évesen utána-
ballagtál a tündökletes oszzipnak s azóta
szózsonglőr-joszippal is kezelt
szoríthatasz fönn a mennyei kávéházban
az írás közlegénye voltál aki kitanult
minden fegyvernemet s lett mesterlövészé
és inkognitóban (ámde igazából)
kapitánnyá – tisztelgek most neked
én szerencsés túlélő messzi szigetről
akinek még ki tudja milyen szerep jut
a nem-remélt jövő kopár lepusztult színpadán –
a testvérvárosból küldök gondolatban
sírodra egy szál mélyvörös rózsát
a feltétlen és teljes élet jelét
neked ki oly derekasan vívtál alattomos falánk halállal –

1996 nyarán

